

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

francs per jaar. Een blad afzonderlijk 15 centimen.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De personen die een abonnement aan den Postrijder nemen, voor het jaar 1884, zullen het blad tot aanstaande nieuwjaar gratis ontvangen.

De personen die een abonnement aan den Postrijder nemen, voor het jaar 1884, zullen het blad tot aanstaande nieuwjaar gratis ontvangen.

Het abonnement blijft bepaald op den prijs van vorig jaar, te weten: Drie maal per week 6,00 Twee maal " 5,00 Eens " 4,00

TONGEREN, DEN 24 NOVEMBER.

Van alles wat.

Wij meenden toch nu zeker dat wij voor goed gered waren, sedert dat het liberaal gouvernement ons verleden jaar eenige miljoenen nieuwe belastingen op den kraag gelegd had.

Alweer maar nieuwe belastingen of nieuwe leeningen? De boer en de burger zullen alles betalen.

In de uitgaven voor het jaar 1884, zien wij dat er eene som van twee-en-twintig miljoen gevraagd wordt voor het onderwijs.

De oorzaak van het tekort in de staats schatkist is dus niet ver te zoeken; zij bevindt zich vooral in het budget van onderwijs.

Dat er menschen zijn die altijd en blindelings voor de liberalen stemmen, dat laat zich nog al begrijpen.

Wel hoe! verleden jaar slaat men nieuwe belastingen op het tekort te dekken en dit jaar is er alweer een nieuw gat van zeventien miljoenen, dat door de lastbetalers zal moeten gestopt worden!

De arme Helena ging over en weder, zag nu door het venster van den hof en dan weder door de schuurdeur.

— Ik dank u, sprak zij vriendelijk. Zijt gij niet vermoed? Wilt gij op de pachthoeve wat komen rusten en eenige ververschingen gebruiken?

— Neen, was het antwoord; ik moet dadelijk terugkeeren; ik ben zeer gehaast.

En hij vertrok. Helena's oogen werden ontsteld, terwijl zij dezelve op den brief vestigde, en haar hart klopte geweldig.

— Waar gaat gij naar toe? vroeg Helena met de uitdrukking van een schrikbezemend voorvoelen; zoodra zij den jongen landbouwer bemerkte.

— Ik ga eenen brief aan jhr. Norman dragen. — Dat ben ik, goef hem mij naar af.

Het is waarachtig alsof de katholieken een overwonnen volk waren; zij worden behandeld als vreemdelingen in hun eigen land, de plaatsen en gunsten zijn voor de liberalen, de katholieken herkenen men maar alleenlijk wanneer het kwestie is van betalen.

Sedert een paar jaren, hebben er in omtrent alle provincien van België schrikkelijke overstromingen plaats gehad.

Wat heeft men gedaan om de overstromingen te beletten? Niets, volstrekt niets!

Landbouw, handel, nijverheid, voorspoed der burgers en der landlieden, dat beteekent allemaal niets meer!

Het groot oorlogstuig, dat den godsdienst, de zeden en de gewoonten van onze voorouders moet overghevoeren, dat zijt de scholen.

Er gebeurden toch zaken die nooit op eene fluit van twee oord gespeeld werden.

De boer haalde den brief van onder zijnen kiel te voorschijn en reikte denzelfden aan Heleu over, die aan het adres het schrift van haren broeder erkende.

— Ik dank u, sprak zij vriendelijk. Zijt gij niet vermoed? Wilt gij op de pachthoeve wat komen rusten en eenige ververschingen gebruiken?

— Neen, was het antwoord; ik moet dadelijk terugkeeren; ik ben zeer gehaast.

En hij vertrok. Helena's oogen werden ontsteld, terwijl zij dezelve op den brief vestigde, en haar hart klopte geweldig.

— Waar gaat gij naar toe? vroeg Helena met de uitdrukking van een schrikbezemend voorvoelen; zoodra zij den jongen landbouwer bemerkte.

— Ik ga eenen brief aan jhr. Norman dragen. — Dat ben ik, goef hem mij naar af.

Maar de katholieke partij heeft ook scholen, die zij met haar geld als een borstweert tot verdediging der zeden heeft opgeworpen.

Geene middelen worden gespaard door het ministerie om de katholieke scholen kwaad te doen, als leugen, laster en onrechtvaardige veroordelingen niet voldoende zijn, zoekt men zich van de katholieke scholen meester te maken.

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

Zou men koning Leopold II niet moeten doen verstaan dat de geuzen hem een gevaarlijk spel doen spelen? Heeft men hem misschien niet doen gelooven dat het genootschap, om zijnen troon staande te houden, van elk jaar meer en meer soldaten op te roepen?

derscheiden op het punt van eene verhooving van traktement te verdienen?

Dat is het geheim van M. Van Humbreeck! Ik, voor mijn deel, ik versia er niemandle van.

Stads- & provincie nieuws

Lijst van onderschrijving TEN VOORDEELE DER KATHOLIEKE SCHOLEN. 3e LIJST. Bedrag der vorige lijst: fr. 1087,00 M. J. Cops van Tongeren " 5,00

Zou het niet tijd worden dat het genootschap ons eindelijk een woordje uitleg gaf over de honden-taks die gedurende twee jaren ten onrechte geëischt werd en die de gemeente-kas thans verplicht is aan de eigenaars van honden weder te geven.

In 1878 stelde het gemeentebestuur eene taks in op de honden, te betalen gedurende drie jaren dat is in 1879, 1880 en 1881.

Het grootste getal der eigenaars van honden betaalden de taks voor 1882 en 1883 en wanneer de Postrijder deze betaling der hondentaks als onwettig verklaarde, kwam het genootschap, met zijne gewone lieftaligheid, ons van lastertal beschuldigen, en ons verwijten dat wij leelijke klerikale waren die van zin waren de belastingsschuldigen wijs te maken dat de lichting der hondentaks onwettig was en dat de gemeentekas de gelden zoude moeten terugbetalen.

Men schrijft ons uit Brussel: Binsdag avond, rond 7 1/2 ure, nabij de Beurs, werd een persoon die twee heenen door een tramwagen afgevoerd. Hij is naar het St-Jans-gasthuis ter verpleging overgebracht.

Morgen, Sint-Ceciliafeest, te tien uren zal het zanggenootschap der Heilige Familie, in O. L. V. kerk, de mis in sol van den heer Adr. Honhon uitvoeren.

Zij liep naar huis, trad ijlings in hare kamer, verzamelde alles wat zij bezat: half versletene zijden kleeren, juweelen, zilver, enz., en zelde in zij zelve: — Ik zal onze meid dadelijk met dit alles naar Pontrier zenden, om het te verkoopen; dertzevelve beeloof zal zij naar Fresse dragen, en mijn ongelukkige broeder, die zich voor ons heeft opgeofferd, zal wederkomen. Wanneer hij hier zal zijn, wat geven wij dan de bedrageden van M' Lehois? Wat geeft mij gebrek en ellende, wanneer wij te zamen zijn?

— Ja, mijnheer, antwoordde Helena beleefd. — Ik moet hem een stuk ter hand stellen. — Mijnheer, mijn vader is lijdend, en niet in staat om iemand te ontvangen. Indien gij met een boodschap voor hem gelaast zijt, — Ja zeker, met een boodschap, en welke ik bij hem, en sprekende met zijnen peccoon, moet vervullen.

— Dochter, zegde de huissier terwijl hij van zijn peerd stapte, woont hier Louis Norman, de gewezen notaris, niet? — Ja, mijnheer, antwoordde Helena beleefd. — Ik moet hem een stuk ter hand stellen. — Mijnheer, mijn vader is lijdend, en niet in staat om iemand te ontvangen. Indien gij met een boodschap voor hem gelaast zijt, — Ja zeker, met een boodschap, en welke ik bij hem, en sprekende met zijnen peccoon, moet vervullen.

— Maar het moet, hervatte de huissier met ongeld, terwijl hij naar de deur trad. — Ga toch in 's Hemels naam niet verder, sprak Helena op angstigen toon. — Neen, ga niet verder, herhaalde op hetzelfde oogenblik een andere stem. — En Herman trad te voorschijn. — Genadige Hemel! mijn broeder, riep Helena uit, terwijl zij zich in zijne armen wierp. Herman sprong naar den huissier toe, bood hem een zakte geld aan en zegde: — Ik weet wat gij wilt; ziehet de som, die wij M' Lehois schuldig zijn; geef mij uwe kwitantie, en vertrek!

Des anderdaags om tien ure 's morgens bemerkte Helena, die reeds vroeg bezig was met uit

Week van St-Nikolaas.

De tentoonstelling der voorwerpen bestemd voor de katholieke scholen, alsook het verkoop ten voordele van het werk des H. Vincentius à Paulo, zullen plaats hebben in de groote zaal der Concordia op de volgende dagen: op zondag 28 nov. van 11 tot 1 en van 2 tot 7 uren; maandag 29 nov. van 11 uren tot 1 u. donderdag 30 nov. van 11 tot 1 u. en van 2 tot 4 uren. zondag 2 dec. van 11 tot 1 en van 2 tot 7 uren.

De Fanfarensocieteit zal zondag 25 november en zondag 2 december om 11 uren, een concert geven in de zaal der tentoonstelling. De sectie van symphonie zal de zelfde dagen om 2 uren een concert geven. De toegangsprijs in de zaal der Tentoonstelling is bepaald op 15 centimen.

Men schrijft ons uit Mall, dat de vijf kandidaten van Mall en Sluze die zich aangebonden hebben om hun examen af te leggen, alle vijf het bekwaamheidsdiploma bekomen hebben.

Bij den Postrijder van heden behoort een bijvoegsel betrekkelijk de uitgaaf der werken van onzen vermaarden Vlaamschen schrijver Hendrik Conscience. Wij roepen de aandacht van alle minnaars der Vlaamsche letterkunde op de voorreelinge voorwaarden dezer nieuwe uitgaaf. De eerste afleveringen, die reeds verschenen zijn, zullen dadelijk uitgezonden worden aan de personen die ons het bijgaande onderschrijvings bulletin zullen terug zenden.

Binnenland

Een toneel van echte woestheid had verleden nacht rond de statie, in het voorgeborchte van Aerdoren, te Thienen plaats. Een soldaat is rond midnacht in eene herberg bijna dood geslagen, terwijl de herberg letterlijk geplunderd werd. De politie, zooals de karabamiers in de Brigands, kwamen als alles gedaan was. — Men schrijft uit Brussel: Binsdag avond, rond 7 1/2 ure, nabij de Beurs, werd een persoon die twee heenen door een tramwagen afgevoerd. Hij is naar het St-Jans-gasthuis ter verpleging overgebracht.

— De deutsche kroonprins. — Volgens uit Madrid aan den Times geschreven wordt zal, naar zijn bezoek aan koning Alfonso, de deutsche kroonprins waarschijnlijk van Lissabon naar Antwerpen vertrekken, om koning Leopold te bezoeken. — Men schrijft uit Antwerpen: De commissie ingesteld ter oprichting van een denkencreeken op Conscience's graf, is gevormd. Zij heeft geen officieel karakter en bestaat uit een gelijk getal leden, gekozen uit de twee politieke

DE WOEKERAAR

's Avonds, wanneer haar vader was ingeslapen, bleef zij alleen in de keuken zitten. Zij luisterde naar het minste gerucht, stond nu eens schielijk op, alsof zij iemand in de gang hoorde aankomen en ging dan weder met een angstvol hart zitten.

— Mijn broeder is dus niet terug gekomen? zegde zij tot de meid, op wanhopige toon. — Neen, maar zoo Herman dezen morgen uit Pontrier is gegaan, kan hij nog niet hier zijn, al stapt hij goed door.

— Uit Pontrier! zuchtte Helena. O. God geve, dat hij te Pontrier zij. Hoe wonderlijk toch, dat hij mij niet vertrouwelijk wilde zeggen waar hij